

[Fiskeriministeren.]

af en vareudvekslingsaftale mellem Danmark og vestzonerne i Tyskland for tiden 1. august 1949—31. juli 1950, lykkedes det kun at opnå et fiskekontingent på ialt 1,35 mill. dollars eller ca. 9 mill. kr. Når kontingentet blev skåret så betydeligt ned i forhold til det foregående år, hvor der var fastsat et fiskekontingent på 4 mill. dollars, skyldtes det dels et ønske om at beskytte det tyske fiskeri ved en begrænsning i den samlede indførsel af fisk til Vesttyskland, dels at der gjorde sig ganske særlige interesser gældende med hensyn til fordelingen af den samlede indførsel på de forskellige lande. Da man på trods af de af fiskeriministeriet gennemførte foranstaltninger med henblik på at forcere eksporten af fisk til Vesttyskland kun opnåede at få udført for ca. 2,7 mill. dollars i aftaleperioden 1948—49 imod, som vi kunne, 4 mill. dollars, ville man fra de allierede kontrolmyndigheders side ikke gå med til, at Danmark fik et større fiskekontingent end de nævnte 1,35 mill. dollars.

Efter forhandling med de vesttyske myndigheder er det dog senere lykkedes at få dette kontingent betydeligt forhøjet. Den første forhøjelse skete i november 1949, da kontingentet forhøjedes til 1,5 mill. dollars; den anden forhøjelse skete i januar 1950, da der var en tysk fiskeridelegation i København, og da lykkedes det yderligere at få kontingentet forhøjet med ca. 500 000 dollars; for det tredje opnåede man i slutningen af februar måned d. å. et ekstra-kontingent for sild på 200 000 dollars.

Dette kontingent var dog allerede opbrugt den 24. marts d. å., på hvilket tidspunkt udførslen af sild til Vesttyskland måtte standses.

Allerede inden kontingentet slap op, rettede fiskeriministeriet påny gennem udenrigsministeriet henvendelse til vedkommende tyske myndigheder for at opnå en yderligere forhøjelse af sildekongtingentet, og ministeriet modtog også så sent som den 3. april d. å. meddelelse om, at man, under forbehold af de finansielle myndigheders godkendelse, fra tysk side ville være villig til at åbne for indførsel af for yderligere 300 000 dollars sild, mod at man fra dansk side gik ind på at aftage forskellige nærmere angivne tyske varer.

To dage efter at man havde modtaget denne meddelelse, fik man imidlertid telegram om, at de vesttyske finansielle myndigheder havde nægtet at give tilladelse til yderligere indførsel af fisk fra Danmark.

Det er således mod forventning trods

energisk indsats fra fiskeriministeriets side endnu ikke lykkedes at opnå et yderligere kontingent for udførsel af sild til Vesttyskland, hvilket er så meget mere beklægeligt, som sildefiskeriet i vore fjorde og øvrige indvande i år har været betydelig større end i de foregående år, således at disse sild ikke i år som tidligere har kunnet afsættes på hjemmemarkedet til lønnende priser for fiskerne.

Hverken ministeriet eller andre har imidlertid kunnet forudse denne udvikling. Jeg skal i denne forbindelse oplyse, at jeg hverken fra det rådgivende eksportudvalg eller iøvrigt fra erhvervskredse har modtaget henvendelse om at reservere et kontingent for forårssilden. Det er først i de sidste to uger, at der fra forskellig side har været røster fremme om, at ministeriet burde have reserveret en del af sildekongtingentet til et forventet indvandsfiskeri. Dette har ikke været muligt, da man dels ikke kunne forudse omfanget af sildefangsten i indvandene, dels ikke kunne vide, hvilket omfang vintersildefiskeriet ville få. Hvis ministeriet på det tidspunkt, da der var rigelige tilførsler af Skageraksild, havde standset eksporten til Vesttyskland, fordi man ville reservere et restkontingent til forårsfiskeriet, og det så senere havde vist sig ikke at give det udbytte, som man havde regnet med, ja, så tror jeg, at resultatet ganske enkelt ville være blevet det, at vi ikke havde fået udnyttet vort kontingent til Vesttyskland fuldt ud, og hvad mon fiskerierhvervet da ville have sagt?

Når de vesttyske myndigheder har nægtet at gå med til en yderligere forhøjelse af fiskekontingentet efter 1. april 1950, skyldes det den skævhed, der er opstået i samhandelen mellem Danmark og Vesttyskland. Det synes at være vanskeligt af få fiskeeksporten i gang, før der sker en ændring i dette forhold.

Der er imidlertid den 20. april d. å. påbegyndt nogle forhandlinger i Frankfurt mellem en dansk og en tysk delegation til drøftelse af den hidtidige samhandels forløb og med det formål fremover at søge tilvejebragt balance i samhandelen. Under disse forhandlinger vil der fra dansk side påny blive fremsat ønske om et yderligere fiskekontingent, og vi forventer, at dette ønske kan blive imødekommet fra tysk side, således at sildeeksporten snarest muligt kan komme i gang igen.

Der er på den gamle aftale også et kontingent til rådighed for udførsel af anden saltvandsfisk end sild til Vesttyskland, men heller ikke dette kontingent har vist sig